

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie przyjęcia dla szpitala św. Łazarza w Krakowie jeszcze jednej Siostry Miłosierdzia i posługaczki oraz pomoennika prowizora.

Wysoki Sejmie!

Komisya wydelegowana przez Wydział krajowy (L. W. 18.661/1892) do Krakowa dla zbadania gospodarki szpitala św. Łazarza, znalazłszy magazyn sanitarny, w którym mieści się także podręczny magazyn naczyń i sprzętów, w ręku dozorecy domu i nieporządnie utrzymywany, oddała go w zarząd Siostron miłosierdzia (jak L. W. 17.023/1892). W magazynie tym znajdują się: wata, juta, wata dzewna, gaza, organtyna, bandaże różnego rodzaju, naczynia i przyrządy opatrunkowe itd. Nie tylko oddział chirurgiczny, lecz także wszystkie inne oddziały czerpią z tego magazynu codziennie rozmaite przybory. A gdy nadto znajduje się tam także i magazyn podręczny naczyń i sprzętów przeznaczonych do wymiany na salach oddziałowych, przeto Siostra, prowadząca magazyn sanitarny, nim tylko wyłącznie przez cały dzień jest zajęta, a nadto potrzebuje stalej posługaczki do roznoszenia przyborów i naczyń na każde zapotrzebowanie.

Oprócz uciążliwej czynności sortowania i wydawania przyborów musi Siostra prowadzić jeszcze dzienniki przychodu i rozchodu na podstawie asygnat.

Dlatego na wstępie wspomniana komisya przedłożyła wniosek, ażeby dla prowadzenia magazynu sanitarnego, przyjętą została dodatkowo jedna Siostra Miłosierdzia, i żeby jej dodano stale posługaczkę, tak jak to jest w szpitalu lwowskim.

Wydział krajowy, mając jednak na względzie jak największą oszczędność, początkowo postanowił przyłączyć magazyn sanitarny do apteki szpitalnej, sądząc, że personal apteki, zwiększony przez dodanie pomoennika prowizora, — o czem niżej, będzie mógł ten magazyn prowadzić.

Gdy jednak przy bliższem badaniu, okazało się, że ubicacye apteki zaledwie wystarczają na pomieszczenie lekarstw, preparatów i przyrządów i że magazyn sanitarny nie mógł tam znaleźć pomieszczenia, gdy nadto przekonano się dowodnie, że nawet po przyjęciu pomoennika prowizora, czynności w aptece absorbują czas wszystkich tam zajętych pracowników, którym przeto nowych nie można dodawać obowiązków, — przyjętą została wyłącznie dla prowadzenia magazynu sanitarnego jedna Siostra Miłosierdzia od 1. sierpnia 1892 i jedna posługaczka, a Wydział krajowy uchwalił (jak L. W. 4.645/93) udać się do Wysokiego Sejmu z prośbą o zatwierdzenie tego zarządzenia.

Władze szpitala św. Łazarza wykazywały kilkakrotnie potrzebę pomnożenia sił fachowych w tamtejszej aptece, gdyż prowizor szpitalny przy współudziale dwu Sióstr Miłosierdzia, pomagających mu przy sporządzaniu lekarstw, nie może podolać nawałowi pracy.

Apteka szpitala ekspeduje dziennie przeciętnie około 900 lekarstw, na co potrzebuje prowizor dziennie około 9 godzin czasu, poczem dopiero zając się musi księgami i rachunkami apteki, do niego bowiem należy:

1. prowadzenie dzienników dla poszczególnych oddziałów,
2. taksacya kwartalnego rozchodu po cenie zakupna,
3. sporządzanie wykazów materiałów potrzebnych do apteki,
4. korespondencya z droguistami i zapisywanie nadeszłych faktur,
5. prowadzenie księgi głównej przychodu i rozchodu,
6. kontrola ogólna i taksowanie roczne remanentu i
7. ewidencya wody sodowej.

Gdy terażniejszy prowizor objął w r. 1874 czynności w aptece szpitalnej, było chorych w obu szpitalach św. Łazarza i św. Ducha razem 5.000 na rok, a dziennie leczono przeciętnie 341 chorych; w roku 1892 zaś było chorych 8.745, a dziennie leczono ich przeciętnie 599.

Praca w aptece zwiększy się jednak jeszcze więcej z chwilą przeniesienia oddziału chirurgicznego do nowego pawilonu i rozszerzenia się przeto także innych oddziałów szpitalnych. W obec takiego stanu rzeczy, uchwalił Wydział krajowy (jak L. W. 59.145/1892), przyjęc od 1. grudnia 1892 pomocnika prowizora za dziennym wynagrodzeniem początkowo 1 $\frac{1}{2}$ zł. następnie (L. W. 7.093/93) na 2 zł. podwyższonem.

Przedstawivszy zatem konieczną potrzebę powyższych zarządzeń, Wydział krajowy wnosi

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm zatwierdza zarządzenie Wydziału krajowego, przyjęcia dla szpitala św. Łazarza w Krakowie dodatkowo jednej Siostry Miłosierdzia i posługaczki, oraz pomocnika prowizora apteki.

II. Sejm zezwala, ażeby w szpitalu św. Łazarza w Krakowie stale powiększoną została liczba osób nieetatowych o:

- 1) jedną Siostrę Miłosierdzia ze zwykłemi emolumentami,
- 2) pomocnika prowizora apteki z wynagrodzeniem po 2 zł. dziennie,
- 3) jedną posługaczkę z wiktem i płacą najniższej kategorii.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 21. lutego 1893.

Marszałek krajowy:

Sunguszko w. r.

Sprawozdawca:

Fr. Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.